

Ár 2017, föstudaginn 15. desember, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Auður Inga Ingvarsdóttir, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hrannar Már Gunnarsson, Oddur Ólason og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 25/2017**:

**M sóknaraðili
gegn
F fjármálafyrirtæki**

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 29. maí 2017, með kvörtun sóknaraðila, dags. 18. maí 2017. Með tölvupósti nefndarinnar 29. maí 2017, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dags. 6. júlí 2017. Var bréfið sent sóknaraðila, með tölvupósti nefndarinnar þann 14. júlí 2017 og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir sóknaraðila bárust með tölvupósti, dags. 18. júlí 2017.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 15. desember 2017.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili tók tvö lán hjá FF árið 2007 en síðar kom í ljós að þau voru gengistryggð. Á grundvelli laga nr. 151/2010 endurreiknaði FF lánin frá 1. janúar 2011. Nam lækkun lánsins 53%, þ.e. lækkaði höfuðstóllinn úr kr. 74.104.086 í kr. 34.930.546 og staðfestir sóknaraðili með undirritun sinni þann 7. mars 2013 að hann samþykki útreikning FF á erlendum lánnum sínum hjá stofnuninni og þær forsendur sem FF setti fyrir endurreikningnum. Voru lánin í framhaldi greidd upp og skrifaði sóknaraðili undir nýtt verðtryggt skuldabréf í íslenskum krónum þann 23. mars 2011.

Þann 17. maí 2013 var sóknaraðila kynntur, með bréfi frá FF, leiðréttur endurútreikningur þar sem tekið var tillit til fullnaðarkvittana. Í bréfinu kom einnig fram að búið væri að leiðrétta eftirstöðvar íslenska lánsins vegna greiðslna frá endurútreikningsdegi, 1. janúar 2011. Við leiðréttinguna lækkuðu lánin um kr. 4.609.261. FF verðbætti og reiknaði vexti á þá fjárhæð frá 1. janúar 2011 til 17. maí 2013, að fjárhæð kr. 1.208.714, nam heildarlækkun því kr. 5.818.261. Var sú fjárhæð greidd inn á íslenska lánið, lækkaði höfuðstóll þess því úr kr. 41.523.383 í kr. 35.705.122.

Þann 30. júní 2014 var samþykktur samruni FF og FFF ses. Tók sá síðarnefndi við öllum réttindum og skyldum FF og voru félögin sameinuð undir nafni FFF ses. Þá var hinn 4. september 2015 samþykktur samruni FFF ses. við F, á grundvelli 1. mgr. 106. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki, og tók samruninn gildi sama dag. Voru félögin sameinuð undir nafni F og tók hann við öllum réttindum og skyldum FFF ses.

Kröfu sóknaraðila má skilja sem svo að hann krefjist þess að varnaraðili greiði honum kr. 2.000.000, eða það sem réttilega sé hluti hans samkvæmt leiðréttum endurútreikningi.

III.

Umkvörtunarefni.

Í liðnum „Kröfur“ á kvörtunareyðublaði sóknaraðila segir: „Áður hafði verið gefið í skyn að endurgreiðsla vegna annars endurútreiknings yrði, líklegast upp á kr. 2.000.000 kr. (1.600.000 + vexti) eða það sem er réttilega minn leiðréttur hluti eftir endurútreikning.“ Sóknaraðili vísar til þess að þegar FF var starfræktur hafi honum verið tjáð að hann ætti von á enn frekari leiðréttingu en varnaraðili hafi síðar tekið við skuldbindingum FF. Þá kvartar sóknaraðili yfir því að þrátt fyrir ítrekaðar fyrirspurnir um gögn um lánið og upplýsingar um endurútreikning hafi varnaraðili ekki geta svarað eða látið sóknaraðila neinar upplýsingar í té. Að auki bendir sóknaraðili á að varnaraðili hafni því að hann eigi von á frekari leiðréttingu þó hann sé með útreikninga sem styðji sitt mál sem og að varnaraðili neiti að leggja fram útreikninga máli sínu til stuðnings.

Sóknaraðili byggir kröfu sína á endurútreikningi sem hann aflaði og sýni fram á að endurgreiðsla FF hafi ekki verið fullnægjandi, en miðað við þá útreikninga eigi hann rétt á innborgun á lán sitt að upphæð kr. 1.649.163 auk vaxta frá 1. janúar 2011.

Í viðbótarathugasemdum vísar sóknaraðili til gagna sem hann hafi loks fengið afhent frá varnaraðila. Þá vísar sóknaraðili til þess að í fyrri endurútreikningi hafi tillit verið tekið til innborgunar þann 30. október 2008 að fjárhæð kr. 971.635, en í síðari endurútreikningi hafi þessa innborgun ekki verið að finna. Sóknaraðili bendir jafnframt á að tillit hafi verið tekið til innborgunarinnar 30. október 2008 í fyrri útreikningi sínum sem og miði hann nú við að seðlabankavextir komi inn frá 4. ágúst 2009, en fram að þeim tíma hafi vaxtagreiðslur verið í skilum. Þá segir sóknaraðili að í útreikningum sínum reikni hann lánin tvö sem eitt lán, útreikningurinn sé því ekki hárnákvæmur en „gefur þó þá niðurstöðu að ég eigi inni í kringum kr. 400.000 m.v. 1.1.2011 auk vaxta frá þeim tíma.“

Að auki segir sóknaraðili í viðbótarathugasemdum hvort ekki sé rétt að varnaraðili framkvæmi að nýju endurútreikning með réttum forsendum þar sem ekki hafi verið tekið tillit til innborgunarinnar þann 30. október 2008 í síðari endurútreikningi varnaraðila.

Að lokum bendir sóknaraðili á að sé fyrrnefnd innborgun ekki einungis vaxtagreiðsla eigi höfuðstólsþáttur hennar að bætast við þær 400.000 kr. sem hann telur sig eiga inni samkvæmt útreikningi sínum.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði vísað frá.

Varnaraðili vísar til 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki frá 8. júní 2000, en samkvæmt e-lið greinarinnar fjalli nefndin ekki um mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau séu ekki tæk til úrskurðar. Að mati varnaraðila sé kröfugerð sóknaraðila og rökstuðningur fyrir henni svo óskýr að hún sé ekki tæk til úrskurðar né sé heldur greint frá málsatvikum.

Þá hafnar varnaraðili þeim útreikningi sem sóknaraðili leggur fram sem endurútreikning lánsins. Í endurútreikningi bankans frá 1. janúar 2011 hafi verið að finna yfirlit yfir allar greiðslur sóknaraðila inn á lánin en í útlistun sóknaraðila á kröfu hans komi ekki fram hver sé skipting greiðslna í afborgun höfuðstóls og fyrir hvaða tímabil sé byggt á því að fullnaðarkvittanir gildi. Þá sé ekki útskýrt hvernig sóknaraðili

ofgreiddi vexti þegar hann byggir á því að þær vaxtagreiðslur sem hann innti af hendi séu fullnaðargreiðsla vaxta. Að auki vísar varnaraðili til þess að ekki sé gerð grein fyrir því hvernig sóknaraðili reiknar ógreidda vexti á höfuðstól lánanna og fyrir hvaða tímabil. Skjal sóknaraðila sé því samantektarblað en ekki útreikningur á kröfum hans. Varnaraðili geti því ekki tekið afstöðu til kröfu og útreiknings sóknaraðila en FF hafi leiðrétt fyrri endurútreikning sinn í maí 2013 og lækkað lánin um kr. 5.818.261, sem væri mun hærri fjárhæð en sóknaraðili færi fram á.

Þá telur varnaraðili gagnaframlagningu sóknaraðila verulega ábótavant og málsatvik því á engan hátt upplýst. Sóknaraðili leggi ekki fram afrit af upphaflegum lánaskjölum né afrit af þeim greiðsluseðlum sem hann greiddi og byggir kröfur sínar á, þar sem fram komi skipting á greiðslum í vexti og afborganir. Þá vanti einnig útreikning sóknaraðila í samræmi við kröfugerð hans.

Varnaraðili bendir ennfremur á að engar lagatilvísanir eða málsástæður séu til stuðnings kröfu sóknaraðila heldur vísi sóknaraðili til þess að einhver hafi tjáð honum að hann ætti von á frekari lækkun og hver líkleg lækkun væri. Ekki sé neinn útreikning að finna varðandi þá vexti sem sóknaraðili telur sig eiga að fá og færi hann hvorki fram lagarök né málsástæður fyrir þeirri kröfu. Að mati varnaraðila séu kröfugerð og málsástæður sóknaraðila það óskýrar, óljósar og vanreifaðar að honum sé ómögulegt að taka til varna í málinu, né geti úrskurðarnefndin orðað niðurstöðu sína í samræmi við kröfugerð sóknaraðila. Telji varnaraðili því skilyrði ákvæðis 1. ml. e-liðar 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefndina ekki uppfyllt.

Að lokum óskar varnaraðili eftir því að honum verði veitt færi á að koma að síðari athugasemdum, gefi síðari athugasemdir sóknaraðila tilefni til þess eða berist frekari gögn frá sóknaraðila, sem og færi á að taka til efnislegra varna í málinu verði kröfu sóknaraðila ekki vísað frá.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að endurútreikningi á lánum sóknaraðila.

Samkvæmt gögnum sem sóknaraðili lagði fram með viðbótarathugasemd og sýna forsendur við síðari endurútreikningi bankans, má sjá að ekki er tekið tillit til innborgunar á lánin þann 30. október 2008 að fjárhæð kr. 971.635, en telja má að það geta haft áhrif á niðurstöðu endurútreikningsins.

Í 6. gr. samþykktu nefndarinnar, er kveðið á um hvers konar mál nefndin fjalli ekki um og er þar í e-lið vísað til mála sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau séu ekki tæk til úrskurðar. Telja verður kröfugerð sóknaraðila óskýra að því leyti að ekki hefur verið gerð nægileg grein fyrir því hver grundvöllur kröfugerðar sóknaraðila sé né megi heldur telja ljóst hver kröfugerðin sé. Kröfur sóknaraðila samkvæmt kvörtunareyðublaði má skilja sem svo að gerð sé krafa fyrir kr. 2.000.000 en samkvæmt síðari athugasemdum telur sóknaraðili að varnaraðila beri að greiða honum um kr. 400.000 auk vaxta frá 1. janúar 2011.

Sóknaraðili vísar til fjárhæðar sem hann telur að varnaraðili eigi að endurgreiða sér samkvæmt endurútreikningi sínum. Ekki má telja nægilega ljóst hvernig sú fjárhæð er fengin en ekki hafa verið lögð fram gögn er sýni fram á réttan endurútreikning. Svo hægt sé að taka afstöðu til kröfu sóknaraðila um endurútreikning lánsins telur nefndin nauðsynlegt að fá annaðhvort í hendur skýra og glögglega fram setta útreikninga á því sem sóknaraðili telur vera rétta stöðu lánsins og kröfugerð sem byggir á þeim útreikningum, eða skýra, rökstudda kröfu um að einhver tilekin atriði í fyrirliggjandi útreikningi varnaraðila verði reiknuð með öðrum hætti en gert er.

Í ljósi framangreinds verður að telja mál sóknaraðila svo óljóst og illa upplýst að ekki verði hjá því komist að vísa því frá.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 15. desember 2017.

Auður Inga Ingvarsdóttir

Geir Arnar Marelsson
Oddur Ólason

Hrannar Már Gunnarsson
Unnur Erla Jónsdóttir